

Lett: AF

no. JBA 258

VERORDENING W BESTEMMINGSCHEFFING WIJN 2009

Verordening van het Productschap Wijn van 5 november 2008, houdende vaststelling bestemmingsheffing ten behoeve van de wijnsector in Nederland 2009 (Verordening W bestemmingsheffing wijn 2009).

Het bestuur van het Productschap Wijn;
Gelet op de artikelen 95 en 126 eerste, vierde en zesde lid van de Wet op de bedrijfsorganisatie en de artikelen 14 en 19 van het Instellingsbesluit akkerbouwproductieschappen;

Besluit:

§ 1 Begripsbepalingen

Artikel 1

Deze verordening verstaat onder:

productschap	:	Productschap Wijn;
secretaris	:	secretaris van het productschap;
ondernemer	:	de natuurlijke- of rechtspersoon die een onderneming drijft waarvoor het productschap is ingesteld
wijn	:	stille wijn, mousserende wijn, parelwijn, likeurwijn en gearomatiseerde wijn van verse druiven, zoals aangeduid onder de GN-codes 2204 en 2205, ook indien hieraan naderhand de alcohol geheel of gedeeltelijk is onttrokken (GN-code 2202 90 10) alsmede alcoholhoudende drank, ex GN-code 2206, al dan niet mousserend, op basis van andere vruchten dan druiven met een effectief alcoholvolumegehalte van tenminste 8,5 % vol en ten hoogste 15 % vol bij een temperatuur van 20 graden Celsius, waarbij het alcoholgehalte tenminste voor een deel is verkregen door vergisting.

§ 2 Heffing

Artikel 2

De ondernemer is verplicht voor wijn een heffing te betalen ten bedrage van € 0,39 per hectoliter terzake van de invoer dan wel de uitslag in de zin van de Wet op de accijns die door hem dan wel in zijn opdracht is geschied. Voor zover de wijn veraccijnsd vanuit het buitenland wordt geleverd, dient ten aanzien van deze levering de genoemde heffing te worden betaald door de ondernemer die deze wijn als eerste in Nederland heeft ontvangen.

Artikel 3

1. In de gevallen waarin op basis van de Wet op de accijns teruggaaf wordt verleend van op wijn geheven accijns, wordt op verzoek van de ondernemer teruggaaf van de heffing verleend die ter zake is geheven.
2. De ondernemer dient door middel van een teruggaafbeschikking van de douane voor de accijns zijn recht op teruggaaf van de heffing aan te tonen.

Artikel 4

De heffing bedoeld in artikel 2 is bestemd voor het Fonds wijn en wijnbouwproducten en het Milieufonds wijn.

Artikel 5

1. De ondernemer is verplicht door middel van een hiertoe dienend opgavenformulier naar waarheid aan het productschap gegevens te verstrekken ten behoeve van de vaststelling van de heffing, bedoeld in artikel 2. De Verordening W algemene bepalingen 2003 is hierbij van toepassing.
2. De opgave dient maandelijks te geschieden en wel uiterlijk op de laatste dag van de maand, volgend op de periode waarop deze opgave betrekking heeft.
3. De ondernemer is eveneens verplicht een opgavenformulier in te dienen, indien in de betrokken maand géén wijn in de handel is gebracht.

Artikel 6

1. De heffing, bedoeld in artikel 2, wordt vastgesteld aan de hand van de gegevens van het opgavenformulier.
2. De ondernemer verstrekt gelijktijdig met het opgavenformulier aan het productschap een afschrift van zijn aangifte op grond van de Wet op de accijns over dezelfde periode.
3. Indien de ondernemer niet in staat is gebleken een afschrift van de aangifte op grond van de Wet op de accijns te verstrekken, kan de secretaris de ondernemer verplichten een door een accountant afgegeven verklaring te overleggen met betrekking tot de hoeveelheid in de handel gebrachte wijn in een bepaalde periode.

4. De ondernemer is verplicht alle medewerking ter verlenen aan de controle door of namens het productschap van de in artikel 5 bedoelde opgave.

§ 3 Ambtshalve heffingen

Artikel 7

1. Indien de ondernemer de gegevens, bedoeld in artikel 6 niet, niet tijdig of naar het oordeel van de secretaris niet volledig heeft verstrekt, is de secretaris bevoegd namens het bestuur de verschuldigde heffing voor de betreffende maand ambtshalve bij aanslag vast te stellen.
2. Indien de heffingsplichtige binnen 21 dagen na ontvangst van de heffingsaanslag bedoeld in het eerste lid, alsnog de gevraagde gegevens verstrekt, wordt de aanvankelijk ambtshalve vastgestelde heffing ingetrokken en een nieuwe heffing vastgesteld op basis van de door hem verstrekte gegevens.
3. Indien het productschap, op verzoek van de ondernemer nadat de termijn genoemd in het tweede lid is verstreken, alsnog overgaat tot wijziging van de ambtshalve vastgestelde heffing, kunnen de voor het productschap daaruit voortvloeiende extra kosten in rekening worden gebracht.

Artikel 8

Het ingevolge deze verordening verschuldigde heffingsbedrag wordt betaald uiterlijk op de eenentwintigste dag volgende op die waarop zij door of vanwege het productschap in rekening is gebracht.

Artikel 9

Het productschap kan besluiten nota's van minder dan € 50,- samen te voegen tot verzamelnota's welke betrekking hebben op meerdere perioden.

Artikel 10

Aan de ondernemer die niet of niet geheel binnen de in artikel 8 gestelde termijn heeft betaald, kan door het productschap de wettelijke interest over het niet betaalde bedrag in rekening worden gebracht, te berekenen vanaf de dag waarop de betaling uiterlijk dient te zijn verricht ingevolge de aanmaning bedoeld in artikel 127, tweede lid, van de Wet op de bedrijfsorganisatie.

§ 4 Contributie-aftrek

Artikel 11

1. Aan de ondernemer, die als lid van een of meer door het bestuur aangewezen ondernemersorganisaties over het betreffende jaar aan die organisatie of organisaties contributie heeft betaald, wordt een aftrek toegestaan op de voor hem krachtens deze verordening geldende heffing.

2. De in een bestuursbesluit vermelde ondernemersorganisaties zijn aangewezen door het bestuur.

Artikel 12

Een ondernemersorganisatie wordt op haar schriftelijk en gemotiveerd verzoek door het bestuur aangewezen, indien zij één of meer leden in het bestuur heeft benoemd en anders indien zij een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid is en voorts naar het oordeel van het bestuur:

- a. krachtens haar statutaire doelstelling haar werkzaamheid kan uitstrekken tot ten minste een belangrijk gedeelte van het terrein waarop het productschap een taak heeft te vervullen;
- b. voldoet aan de kwalitatieve representativiteitscriteria, genoemd in de artikelen 3 tot en met 7 van de Verordening representativiteit organisaties van de Sociaal Economische Raad;
- c. tot de werkingssfeer van het productschap behorende leden heeft, waarvan het gewogen aantal niet onbetekenend is;
- d. met betrekking tot de behartiging van sociaal-economische belangen van ondernemers een positie van enige betekenis inneemt binnen de groep van ondernemers die zij beoogt te organiseren, hetgeen onder meer kan blijken uit de mate van representativiteit binnen die groep, de deelname aan het arbeidsvoorwaardenoverleg, het verrichten van studies of diensten die ook buiten die groep van belang worden geacht en de deelname aan regelmatig overleg met de overheid, en
- e. haar activiteiten, al dan niet door middel van een federatie van gelijksoortige organisaties, landelijk ontplooit.

Artikel 13

Een verzoek tot aanwijzing van een ondernemersorganisatie als bedoeld in artikel 12 dient ingediend te worden vóór 1 juli van het betreffende jaar.

Artikel 14

1. De ondernemer heeft aanspraak op de in artikel 11 bedoelde aftrek, indien uit de door de aangewezen ondernemersorganisaties verstrekte opgaven blijkt dat de volledige contributie over het betreffende jaar is betaald.
2. De ondernemersorganisaties dienen uiterlijk 15 oktober de betreffende gegevens bij het productschap aan te leveren.

Artikel 15

1. De aftrek, bedoeld in artikel 11, eerste lid en de aftrek, bedoeld in artikel 11, eerste lid van Verordening W financieringsheffing wijn 2009, bedraagt opgeteld 50% van de betaalde contributie over het betreffende jaar met een maximum van € 10.000,- .
2. De aftrek wordt in december verrekend met de heffing.

Artikel 16

1. Voor de toepassing van de artikelen 11 tot en met 15 wordt onder contributie verstaan het bedrag (exclusief BTW) dat de ondernemer voor het betreffende jaar als contributie aan de ondernemersorganisatie verschuldigd is.
2. Het bestuur kan bij besluit nadere voorschriften geven.

§ 5 Slotbepalingen

Artikel 17

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2009. Indien het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie waarin deze verordening wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 1 januari 2009, treedt zij in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van dat Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie en werkt terug tot en met 1 januari 2009, met uitzondering van de toepassing van de Verordening W algemene bepalingen 2003.

Artikel 18

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening W bestemmingsheffing wijn 2009.

Den Haag, 5 november 2008

Th.A.M. MEIJER
voorzitter

J.N. BURGHOOORN
secretaris

TOELICHTING

Productschap

In september 1991 hebben de brancheorganisaties te kennen gegeven te opteren voor een eigenstandig productschap in het conglomeraat van de akkerbouwproductschappen. Voor het instellen van het Productschap Wijn is het toegenomen belang ten aanzien van import, het gebruik van wijn als ook de be- en verwerking van wijn in Nederland maatgevend geweest. Onder het begrip 'be- en verwerking van wijn' worden de volgende activiteiten verstaan:

- het bottelen van wijn
- de bereiding van wijn
- het blenden van wijn, d.w.z. het in entrepot of in het vrije verkeer vermengen van tafelwijn uit verschillende EU-lidstaten, derde landen wijnen onderling, dan wel likeurwijnen of aromatische wijnen.

Tot de kerntaken van het productschap behoren

- informatie en voorlichting
- marktonderzoek
- stimuleren verantwoord alcoholgebruik
- milieuproblematiek
- onderwijs
- begeleiden ARBO-activiteiten

Het productschap levert als publiekrechtelijk orgaan door middel van regelgeving en bestuur een bijdrage aan de sociaal-economische ontwikkeling van de wijnsector in het algemeen belang en in het belang van de ondernemers en werkgevers in het bijzonder.

Doelstelling van de heffing

Met deze verordening wordt de bestemmingsheffing voor het fonds wijn en wijnbouwproducten en het milieufonds wijn vastgesteld.

De nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening

Het productschap is als publiekrechtelijke organisatie ingesteld voor alle ondernemingen in de wijnsector. Alle ondernemingen betalen mee aan de kosten van de invulling welke het productschap geeft aan de door de sector gewenste activiteiten. Zo wordt voorkomen dat er bedrijven zijn die wel profiteren van activiteiten, maar niet daaraan meebetalen.

De afweging van private alternatieven

Omdat de ondernemingen niet ieder voor zich de uit voornoemde kerntaken voortvloeiende taken kunnen aanpakken, is op verzoek van de brancheorganisaties in het bestuur gekozen voor een collectieve aanpak. Slechts met een publieke heffing zijn de beoogde, door maatschappij en sector gewenste, doelen bereikbaar. De publieke heffing beïnvloedt de concurrentieverhouding niet.

Individuele bedrijven zijn niet in staat bovengenoemde activiteiten te ontplooien. Via de publieke heffing is er geen discriminatie tussen leden van brancheorganisaties en niet-leden.

Het optreden van het productschap bevoordeelt geen belangen van individuele ondernemingen. Alle bedrijven profiteren op een gelijke wijze van de werkzaamheden van het productschap.

De uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening

Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het productschap komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

Structuur van de heffing

De grondslag van de heffing in artikel 2 is de invoer dan wel uitslag in de zin van de Wet op de accijns. Deze grondslag bevat ook wijn die niet door de ondernemer zelf maar in diens opdracht wordt ingevoerd dan wel wordt uitgeslagen. Ook de wijn waarvoor door de buitenlandse wijnleverancier in Nederland accijns is afgedragen valt onder het heffingsregime. Ingevolge de Verordening W registratie wijnhandelaren 2003 zijn de heffingsplichtigen bij het productschap bekend. Deze dienen periodiek opgaven te doen van de hoeveelheden wijn waarvoor accijns is betaald. De opgave van deze hoeveelheden is administratief goed uitvoerbaar. De hoogte van de heffing is ten opzichte van 2008 gelijk gebleven.

De onderbouwing van de gekozen structuur

Deze grondslag is gekozen met het oog op de controleerbaarheid, de verenigbaarheid met het Europese recht en de administratieve uitvoerbaarheid.

Onder uitslag wordt verstaan het brengen van de wijn buiten een plaats die voor dat soort accijnsgoed als accijnsgoederenplaats is aangewezen. De wijn kan ook in een andere lidstaat zijn uitgeslagen. Onder 'invoer' dient conform de accijnsregelgeving te worden verstaan: invoer vanuit derde landen.

De nauwere aansluiting bij de accijnsregelgeving noopt ertoe dat evenzo de bepalingen omtrent teruggaaf bij achteraf gebleken niet-verschuldigdheid van de accijns, moeten worden overgenomen. Dit betekent dat bij aangetoonde teruggaaf van de accijns tevens teruggaaf van de productschapshewing wordt verleend.

Werking naar alle bedrijfsgenoten

De heffing wordt gelegd op de ondernemer die aan het begin van de keten staat. Doordat de heffing een onderdeel vormt van de kostprijs van het product, drukt deze op alle bedrijfsgenoten.

De becijfering van de opbrengst en vindplaats in de begroting

De totale opbrengst van de bestemmingsheffing is voor 2009 geraamd op € 1.430.600 zoals dat staat vermeld in hoofdstuk E van de begroting 2009.

Algemeen belang

De onder "sectoraal belang" genoemde onderwerpen conflicteren niet met het algemeen belang. In het bijzonder zijn stimulering verantwoord alcohol gebruik, ARBO-aangelegenheden, en milieu (glasbakken en zwerfafval) onderwerpen die evenzeer in het algemeen belang zijn.

Sectoraal belang

De heffing is bestemd voor het fonds wijn en wijnbouwproducten en het milieufonds wijn. Met de opbrengsten uit de bestemmingsheffing worden met name de volgende activiteiten gefinancierd:

- Marktonderzoek € 128.000
- Milieuaangelegenheden € 100.000
- Advisering € 375.000
- wetenschappelijk onderzoek € 92.000
- sociale aangelegenheden € 89.900
- scholing € 55.600
- voorlichting over verantwoord alcoholgebruik € 170.000

- voorlichting over het product wijn € 130.100
- voedselveiligheid € 50.000

Vanuit het bestuur wordt met name veel belang gehecht aan het collectief uitvoeren van activiteiten op het gebied van milieu, onderzoek en scholing (structuurversterking). Bij de privaatrechtelijke organisaties is maar een deel van de in die sectoren werkzame ondernemingen aangesloten. Door de activiteiten collectief te organiseren dragen alle bedrijven in de betrokken sectoren aan de financiering bij en kan efficiencywinst worden behaald. Daarom is er voor gekozen deze werkzaamheden in publiekrechtelijk kader uit te laten voeren. Met name de milieuaangelegenheden, voorlichting over verantwoord alcoholgebruik en wetenschappelijk onderzoek dienen naast het sectorbelang tevens het algemeen belang.

Verhouding internationaal recht

De heffing drukt gelijkmatig op het nationale product als op het geïmporteerde product. In die zin is geen sprake van een invoerheffing in de zin van artikel 23/25 van het EG-Verdrag, noch van een binnenlandse heffing welke qua eindresultaat discriminatoir uitpakt jegens het buitenlandse product in de zin van artikel 90 EG-Verdrag.

Met haar brief d.d. 21 oktober 1999 heeft de Europese Commissie laten weten de bestemmingsheffing op basis van de verordening uit 1993 niet als steunmaatregel in de zin van artikel 87, eerste lid van het Verdrag aan te merken, aangezien de uit de heffing bekostigde financiële bijdragen de ondernemingen niet onderling bevoordeeld doch dat de maatregel veeleer als een verlengde overheidsmaatregel moet worden beschouwd. Dit besluit is gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C - 332/11 van 20 november 1999.

Aangezien in de onderhavige (ontwerp-) verordening feitelijk de heffingsgrondslag als ook de bestemming ongewijzigd is gebleven, behoeft deze niet als voorgenomen steunmaatregel te worden gemeld.

Contributie-aftrek

Met deze wijziging wordt het mogelijk gemaakt voor ondernemersorganisaties in de wijnsector een aftrek van de heffing (Schilthuiskorting) voor hun leden te verzoeken door middel van een aanwijzing door het bestuur. Artikel 126, zesde lid van de Wet op de bedrijfsorganisatie biedt deze mogelijkheid tot maximaal de helft van de heffing. De totale korting (financieringsheffing en bestemmingsheffing) bedraagt 50% van de contributie met een maximum van € 10.000,-. Voorwaarde voor aftrek is dat de contributie over het betreffende jaar is betaald. De aftrek wordt aan het eind van het jaar met de heffing verrekend, waardoor betaling van de contributie controleerbaar is.

De tekst van artikel 12 correspondeert met de bepaling opgenomen in artikel 5.1, eerste lid van het Besluit beleidsregel Bestuurskamer van de SER.

De filosofie achter deze aftrek van de heffing is van oudsher om de vrijheid van organisaties in sectoren van het bedrijfsleven niet te belemmeren. De ontplooiing van de organisaties vormt mede de basis voor productschappen. De door georganiseerde wijnbedrijven verrichte inzet ten behoeve van belangenbehartiging in de branche en de daarmee gepaard gaande beleidsvoorbereidende activiteiten in publiek verband, rechtvaardigt een korting op de verplichte heffing in de vorm van een aan de contributie gerelateerde korting. De niet georganiseerde ondernemer profiteert namelijk in gelijke mate van die publiekrechtelijke activiteiten.

Toedelen bestuursbevoegdheden

Teneinde alle ondernemers die daarvoor in aanmerking komen daadwerkelijk de heffing te doen betalen, is de secretaris gemandateerd om de ondernemer te belasten met een ambtshalve heffing indien die ondernemer in strijd met de voorschriften in gebreke blijft de benodigde gegevens in te dienen.

Administratieve lastendruk

De heffingsverordeningen van het productschap veroorzaken een relatief geringe lastendruk voor de bedrijfsgenoten. De mogelijkheden om deze lasten verder terug te dringen, d.m.v. elektronische aangifte of verminderde opgavenfrequentie worden nog onderzocht.

Terugwerkende kracht

De verordening heeft terugwerkende kracht aangezien het doorlopende (jaarlijks vastgestelde) heffingen betreft. De strafbepalingen zijn van terugwerkende kracht uitgezonderd op grond van artikel 16 van de Grondwet.

Den Haag, 5 november 2008

Th.A.M. MEIJER
voorzitter

J.N. BURGHOORN
secretaris

